

**Bir aşk yüzünden elbisesi yırtılan; hırstan ayıptan adamakıllı temizlendi. (1/2/22)**

**Kimin aşka meyli yoksa o kanatsız bir kuş gibidir.**

**“Sevgilimin nuru önde, artta olmadıkça ben nasıl önü, sonu idrak edebilirim?” (1/3/31-32)**

**Ehl-i Keremin vaatleri akıp duran, eseri daima görü-nen hazinedir. Ehl olmayanların, kerem sahibi bulunma-yanların vaatleri ise gönül azabıdır. (1/14/181)**

**Diri aşk, ruhta ve gözdedir. Her anda goncadan daha taze olur, durur.**

**O dirinin aşkını seç ki; bakidir ve canına can katan içkiden sana sakilik eder. (1/17/218-219)**

**Kalp altınla halis altın ayarda belli olur. Kalple halisi, mihenge vurmadıkça tahmini olarak bilemezsin.**

**Allah kimin ruhuna mihen korsa ancak o kişi, yakini şüpheden ayırt edebilir. (1/24/299-300)**

**Akıl gizlidir, ortada bir âlem görünüp durur. Bizim şeklimiz; o denizin dalgasından yahut ıslaklığından ibarettir.**

**Sûret, o denize ulaşmak için neyi vesile ittihaz ederse etsin, deniz; sûreti o vesile yüzenden daha uzağa atar.**

**Gönül, kendisine sır vereni; ok kendisini uzağa atanı görmedikçe. (1/90/1112-1115)**

**Güle aşık, halbuki esasen gül, kendisine aşık, kendi aşkını aramakta. (1/126/1574)**

**Kimi aşık görürsen bil ki maşuktur. Çünkü o, aşık olmakla beraber maşuk tarafından sevildiği cihetle maşuktur da. (1/139/1740)**

**Ey aşık! Aşıkların hayatı ölümdedir. Gönlü gönül vermeden başka bir sûrette bulamazsın. (1/140/1751)**

**O para veriş, cömert kişiye layıktır. Can vermekse esasen âşığın vergisidir. (1/179/2235)**

**Sevgi ve acıma, insanlık vasfıdır; hiddet ve şehvetse ... hayvanlık vasfıdır. (1/195/2436)**

**Güzellerin yüzü ayna ile güzelleşir. Onlar aynaya bakıp bezenirler. İhsan ve keremin yüzü de yoksula bakmakla görünür. (1/220/2746)**

**“Küll-i aşkı” olanlar, bu cüz’e müştak olamazlar. Cüz’e müştak olan, külden mahrum kalır.**

**‘Cüz’ü, cüz’e âşık olunca maşuku, çabucak küllüne gider, âşık ayrılığa düşer. (1/225/2801-2802)**

**Gönül ehlinin ilimleri, kendilerini taşır. Ten ehlinin ilimleriye kendilerine yükür.**

**Gönle uran, adamı gönül ehli yapan ilim; insana fayda verir. Yalnız tene tesir eden, insanın malı olmayan ilim yükten ibarettir. (1/275/3446-3447)**

**Gönül, ne tarafı işaret ederse duygu da eteklerini toplayıp o tarafa gider. (1/285/3567)**

**El, gizli bir elin hükmündedir. O gizli el içerdedir, dışarıya beni dikmiş, kendisine onu vekil etmiştir.**

**Gönül dilerse el, düşmana bir ejderha kesilir. Gönül dilerse sevgiliye yardımcı olur.**

**Gönül dilerse el, yemek için kepçedir, dilerse on batmanlık gürz. (1/285/3571-3573)**

**Sevgiliye kavuşma devletine eren kişinin gözünde bu dünya, murdar bir şeyden ibarettir. (2/45/582)**

**Sevgiden acılıklar tatlılaşır. Sevgiden bakırlar altın kesilir.**

**Sevgiden tortulu, bulanık sular, arı-duru bir hale gelir, sevgiden dertler şifa bulur.**

**Sevgiden ölü dirilir, sevgiden padişahlar kul olur.**

**Bu sevgide bilgi neticesidir. Saçma sapan şeylere kapılan kişi nasıl olur da böyle bir tahta oturur ki?**

**Noksan bilgi nereden aşkı doğuracak? Noksan bilgi de bir aşk doğurur ama o aşk, cansız şeylerdir.**

**Noksan bilgi sahibi, cansız bir şeyde dilediği şeyin rengini görünce adeta bir ısıktan sevgilinin sesini duymuş gibi olur. (2/117/1529-1534)**

**...Gönül, cevherdir; söz söylemekse araz. Bu yüzden araz, ariyettir, maksat cevherdir. (2/135/1761)**

**Yürü, sarhoşlardan kılavuzluk arama. Elbisesi param parça olana yamadan bahsetme.**

**‘Aşk şeriatı’, bütün dinlerden ayırır. Aşıkların şeriatı da Allah’tır, mezhebi de. (2/135/1769-1770)**

**Gönül aynası saf olmalı ki orada çirkin suratı güzel surattan ayırt edebilsin. (2/157/2063)**

**Gönül, yalan sözden istirahat bulmaz. Suyla yağ karışık olursa çırağ aydınlık vermez.**

**Doğru söz kalbe istirahat verir. Doğru sözler gönül tuzağının taneleridir.**

**Gönül hasta olur, ağzı kokarsa ancak o vakit doğruyla yalanın tadını alamaz.**

**Fakat gönül ağrıdan illetten salim □ olursa yalanla doğrunun lezzetini adamakıllı bilir, anlar. (2/210/2735-2738)**

**Beş duyguda birbiriyle birleşmiştir. Çünkü beşi de bir asıldan meydana gelmedir.**

**Bu beş duygudan biri kuvvetlense öbürleri de kuvvetlenir, birisi, her birisine saki olur.**

**Gözün görüşü, söz söyleme kabiliyetini artırır, gözdeki aşk da doğruluğu.**

**Doğruluk, her duygunun uyanıklığıdır; bu sûretle duy-gulara zevk, munis olur.  
(2/248/3236-3239)**

**Bakır, altın olmadıkça bakırlığını; gönül padişah olma-dıkça müflisliğini bilmez.**

**Bakır gibi sen de iksire hizmet et. Gönül, dildarın cevriyi çek.**

**Dildar kimdir? İyice bil. Dildar ehl-i dildir. Çünkü elh-i dil olan, gece ve gündüz gibi cihandan kaçıp durmakta, âlemde eğleşmemektedir.**

**Allah kulunun ayıbını az söyle, padişahı hırsızlıkla az kına.(2/267/3475-3477)**

**Her vara taalluk eden aşkın, Hak vasfından meydana gelir, o şeyin yaldızından, o şeyin zahiri güzelliğinden değil. (3/44/554)**

**‘O’nun sevgisi’ şüphe ve tereddütleri yakan bir ateştir. Gündüzün nuru bütün hayâlleri siler, süpürür. (3/91/1136)**

**Gafil olma, ara... ara ki devlet, aramaktadır. Gönle gelen her ferah, bir sıkıntıya bağlıdır.**

**Âlemin bütün işlerini bırak da canla başla “üveyik kuşu gibi” “kü kü nerede nerede” de!**

**Ey perde altında kalan iyi dikkat et, Allah “Dua edin, beni çağırın...size icabet edeyim” dedi. İcabetin şartı bile duadır.**

**Kimin gönlü illetlerden arınmışsa onun duası, yücelik maliki Allah’a kadar varır, makbul olur. (3/187/2302-2305)**

**Allah’ın hilmi müdarada bulunur. Bulunur ama adam haddi aşınca iş değişir, meydana çıkar.**

**Kan uyumaz. Gönüllere onu araştırmak, müşkülü halletmek merakı düşer.**

**Kıyamet gününün sahibi olan Allah’ın adaleti şunun bunun gönlünden zuhur eder (uyanır) durur. (3/202/2487-2489)**

**Ey Hasancık! Yazı yazanın elindeki kâlem gibi gözle gönülde Allah’ın iki parmağı arasında!**

**Gönül kalemi, lütuf ve kahır parmakları arasında gâh sıkıntıya düşer, gâh feraha çıkar. (3/225/2777-2778)**

**Aşıkların, gıdası ekmeksiz ekmeğe aşık olmaktır. Aşkında doğru olan kişi varlığa bağlanmaz.**

**Aşıkların varlıkla işi yoktur... aşıklar, kârı sermayesiz elde ederler. (3/246/3020-3021)**

**Gönül, sana da vefa etmez, seni de terk edip gider. O senden vazgeçmeden sen ondan**

**vazgeçmeye çalış! (3/302/ 3699)**

**Gam ye de, gam artıranların, seni derde sokanların ekmeğini yeme çünkü akıllı adam gam yer, çocuksa şeker!**

**Neşe şeker, gam bahçesinin meyvesidir. Bu ferah yaradır, o gam merhem.**

**Gam gördün mü aşkla kucakla... Şam'a Rübve tepesinden bak!**

**Akıllı adam, şarabı üzümde görür... aşık varı yokta bulur. (Hakim-i Gaznevi'den, 3/306/3751-3754)**

**Aşk davaya benzer, cefa çekmek de şahide. Şahidin yoksa davayı kazanamazsın ki! (3/328/4009)**

**... Gönlü kör olan bir adam korka korka adım atar.**

**Yolcu yolu bilmezse nasıl gider? Tereddütlerle, gönlü kanla dolu olarak! (3/329/4028-4029)**

**Kötü ve hayırsız adam, lengersiz gemidir; ne demir atmıştır, ne bir yere bağlıdır. Deli rüzgarlardan kurtulamaz ki.**

**Akıllıya emniyet ve huzur veren akıl lengeridir. Akıllılardan bir lenger dilen!**

**İnsan, o cömertlik denizinin inci hazinesinden akıl, fikir kazanırsa, bunların yardımıyla**

**gönlü marifetler elde eder, gönüllükten çıkar, yücelir... gözleri de nurlanır.**

**Çünkü nur, gönülden doğar da bu göze vurur. Gönül olmasa gözün hiç bir şey göremez.**

**Gönül, akıl nurlarıyla nurlanırsa o nur, gönülden doğar da bu göze vurur. Gönül olmasa göz hiç bir şey göremez.**

**Gönül, akıl nurlarıyla nurlanırsa o nurlardan göze de bir pay verir.**

**Bil ki gökten inen mübarek su, gönüllere gelen vahiydir, dillere gelen doğru sözlülüktür.**

**Biz de tay gibi ırmaktan su içelim de bizi kınayan vesveseciye bakmayalım, aldırış etmeyelim.**

**Peygamberlerin izini izliyorsan yola düş, halkın bütün kınamalarını hava say!**

**Yol aşan, menzil alan yol erleri ne vakit köpeklerin havlamasına kulak astılar?  
(3/353/4311-4320)**

**Gönlünde Allah sevgisi arttı mı şüphe yok ki, Allah seni seviyor. (3/359/4396)**

**...Allah yakınlığı hesaba sığmaz ki.**

**Yakınlık, ne yukarıya çıkmaktır, ne aşağıya inmek. ‘Allah yakınlığı’, varlıkların hepsinden kurtulmaktır. (3/370/ 4513-4514)**

**Şu halde Allah'tan bir şey umarak, Allah'tan korkarak sevenler, taklit defterinden ders okumaktadırlar.**

**Nerede Hakk'ı ancak Hak için seven, gazezlerden, marazlardan ayrılmış âşık?**

**Fakat ister öyle sevsin, ister böyle... madem ki Allah'ı diliyor, onu Hakk'a çeken yine Hak'tır.**

**Daima, "Allah'ın hayrına nail olayım" diye Allah'ı seven de.**

**Allah'tan başkasına gönül vermekten korkup ancak onu seven de...**

**Her ikisinin bu sevgisi, bu arayıp taraması da o âlemdendir... bu gönül kaptırma o dilberden. O güzelin güzelliğinden ileri gelmedir. (3/376-377/4595-4600)**

**Görülmesi ölümü gidermeyen sevgili, sevgili değildir. Onun ne meyvesi vardır, ne yaprağı! (3/377/4607)**

**Gönül evine bak! Gamla tozlandı mı süpürgeci olmaksızın tevbeyle süpürülür, arınır. (4/39/480)**

**Duygu gözü, güneşe zebundur; ilahi bir göz ara. ilahi bir göz bul da.**

**Onun bakışına karşı şimşekler saçan güneşin nurları zebun olsun!**

**O bakış nura mensuptur, bu bakış nara... ateş, nura karşı adamakıllı kara görünür!  
(4/49/595-597)**

**Maden, güneş ışığının nazargâhıdır; aşığın yüzü hakikatlere sahip olan Hakk'ın  
nazargâhıdır. (4/51/618)**

**... Güzel sesi dinlemek aşıklara gıdadır... çünkü güzel ses dinlemede kalp huzuru ve  
Rahman'la birleşme zevki vardır.**

**Adamın içindeki hayâller kuvvetlenir, hatta hayâller, o güzel sestem, o güzel nağmeden  
sûretlere bürünür.**

**Suya ceviz atanın ateşi nasıl kuvvetlendiyse aşk ateşi de güzel seslerle kuvvet bulur!  
(4/61/742-744)**

**Bu âlem bir testidir, gönül de ırmak suyuna benzer. Bu âlem odadır, gönülse görülmedik  
ve şaşılacak şeylerle dolu bir şehir! (4/67/811)**

**Ümmetler içinde gizli olan “aşk ümmeti”, çevresini kınamalar kaplamış cömertliğe  
benzer.**

**Ruhların aşağılanması bedenler yüzündendir. Bedenle- rin yüceliği ruhlardandır.!  
(4/70/847-848)**

**Mektubun fihristi, dille ikrar etmeye benzer. Halbuki sen gönül mektubunun metnini sına!**

**Bak bakalım, ikrarında muvafık mı? Buna bak da işin, münafıkların işine dönmesin!  
(4/129/1572-1573)**

**Sevgiliye ulaştın, onunla düşüp kalkmaya başladın mı kılavuzları affet artık!**

**Çocukluktan geçip adam olan kişiye mektup da soğuk gelir, kılavuzluk eden kadında!**

**Mektubu okusa bile bilmeyenlere öğretmek için okur. Söz söylese bile anlatmak için söyler! (4/167/2068-2070)**

**Aşıkların neşesi de  odur, gamı da, hizmetlerine karşılık aldıkları ücret de!**

**Aşık, sevgiliden başkasını seyre dalarsa bu, aşk değildir, aslı yok bir sevdadır.**

**Aşk, o yalımdır ki parladı mı sevgiliden başka ne varsa hepsini yakar.**

**“Lâ kılıcı”, Allah’tan başka ne varsa hepsini keser, silip süpürür. Bir bak hele “Lâ”dan sonra ne kalır?**

**“İlla Allah; kalır, hepsi gider. Neşelen, sevin, ey ikiliği yakıp yandıran şiddetli aşk!”  
(5/51/586-590)**

**Doğru ve özden ağlayış, canlara dokunur, feleği ve arşı bile ağlatır.**

**Akıl ve gönüller şüphe yok ki arşa mensuptur, hicap içinde olarak arş nurundan doğarlar.  
(5/54/618-619)**

**Göz ve duygunun mezhebi, yanlış görmedir. (5/91/ 1102)**

**Ruh bağışlayan güzelden ruhunu esirgeme. O, seni kır atın üstüne bindirir.**

**Taçlar veren o başı yüce erden başını çekme. O gön-lünün ayağındaki yüzlerce düğümü çözer.**

**Fakat kime söyleyeyim?Bütün köy içinde nerede bir diri? Âbıhayatın bulunduğu tarafa doğru koşan kim?**

**Sen bir horluk görür görmez aşktan kaçmadasın. Bir addan başka aşktan ne biliyorsun ki?**

**Aşkın yüzlerce nazı, edası, ululuğu var. Aşk, yüzlerce nazla elde edilebilir.**

**Aşk vefakar olduğu için vefakar olanı satın alır. Vefasız adama bakmaz bile.**

**İnsan bir ağaca benzer, ahdi de ağacın köküne. Kökün iyileşmesine sağlamlaşmasına çalışmak gerek. (5/96-97/160-166)**

**Bu gönlün ıslah olmasına çare, insanı halden hale döndüren Allah'ın ihsan ve lütfudur. Onun vergisine de kabi-liyet şart değildir.**

**Belki kabiliyete sahip oluşa şart, onun lütuf ve ihsanda bulunmasıdır. Hak vergisi içtir, kabiliyet deri.(5/128/1537-1538)**

**“Bir sevgili aşığına sordu:**

**-Beni mi çok seversin, kendini mi? Aşık dedi ki:**

**-Ben kendimden ölmüş, kurtulmuş, seninle dirilmişim. Kendi varlığımdan, kendi sıfatlarımdan yok olmuşum, seninle var olmuşum. İlmimi unutmuşum, senin bilginle bilgi sahibi olmuşum. Kudretimi hatırdan çıkarmışım, senin kudretinle kudretlenmişim. Kendimi seversem seni sevmiş olurum, seni seversem kendimi sevmiş olurum.”**

**“Kimde yakın aynası varsa kendini görmüş olsa bile hakikatte Hakk’ı görmüş olur.”**

**“Sıfatlarıma bürünüp halka görün, seni gören beni görür, sana kasteden bana kasteder.”  
(5/166/Ara cümle)**

**Aşk karşısında kıl kadar bile korku yoktur. Aşk mezhebinde herkes, kurbandır.**

**Aşk, Hak sıfatıdır. Fakat korku, şehvete kapılmış kulun sıfatıdır. (5/179/2184-2185)**

**Sen nasıl rızka düşkün bir aşıksan; rızk da rızk yiyene öyle düşkün bir aşıktır.  
(5/197/2400)**

**Ten midesi, insanı samanlığa çeker. Gönül midesi reyhanlığa. (5/203/2477)**

**Bu ümmette “beden çarpılması” yoktur. Fakat ey akıllı fikirli adam, “gönül çarpılması” vardır. (5/213/2594)**

**Bir aşk Hak aşkıyla gıdalanırsa yüzlerce beden, onca bir gazel yaprağına değmez.  
(5/222/2716)**

**Aklın şekerler dökmesi, canavarlara zehir olur. çünkü iynin iyiliği, kötünün zıddıdır.**

**Aşığın etini canavarlar yiyemez. Aşk iyilerce de bilinir, tanınır, kötülerce de.  
(5/223/2723-2724)**

**Kullukta bulun da belki sen de aşık olursun. Kulluk bir kazançtır ki amelle elde edilir.**

**Kul, kulluktan azat olmayı diler. Aşıksa ebediyen azat olmak istemez.**

**Kul, daima elbise, vergi diler. Aşığın elbisesiyse daima sevgilinin cemalidir.**

**Aşk söze sığmaz. Aşk bir denizdir dibi görünmez.**

**Denizin katralarını saymaya imkan yoktur. Yedi deniz-de aşk denizinin önünde küçücük bir göl kalır. (5/223/2728-2732)**

**Aşk, denizi bir çömlek gibi kaynatır. Aşk, dağı kum gibi ezer, eritir.**

**Aşk, gökyüzünü çatlatır, yüzlerce yarık açar. Aşk, sebepsiz yeryüzünü titretir.**

**Pak aşk, Muhammed (s.a.v.) ile eşti. Allah aşk sebe-biyle ona “Sen olmasaydın...” dedi.**

**Hasılı o aşktan tekti. Onun için Allah onu peygamber-lerden seçti.**

**“Sen, pak aşka mensup olmasaydın, sen de olmasay-dın” dedi, “hiç gökleri var eder miydim?”**

**Ben “aşkın yüceliğini anlayasın” diye kadri yüce göğü yücelttim.**

**Gökten daha başka faydalar da gelir.**

**O yumurta gibidir. Bu, civciv ona tabidir.**

**“Aşıkların horluğundan bir koku alasın” diye toprağı tamamıyla hor ettim ayaklar altına serdim.**

**Aşkla bir yoksul nasıl değişir, anlaman için toprağa yeşillik ve tazelik verdim.**

**Şu yerinden kımıldamayan dağlar da sana aşıkların sebatını söyler.**

**Gerçi oğul, o manâdır, bunlar sûret. Fakat anlayışa yaklaştırmak için lazım, bu.**

**Kederi dikene benzetirler. Dikenin kendisi değildir, bu benzetiş ancak uyandırmak, anlatmak içindir.**

**Katı gönle “taş” derler. Gönلün taşla münasebeti yoktur, fakat örnektir verirler işte.  
(5/223-224/2735-2747)**

**Bir gönülde gönül nuru olmadı mı o gönül, gönül değildir. Bir bedende ruh yoksa o beden, topraktan ibarettir. (5/236/2878)**

**Ağlayış, gülüş, gönlün gamı, neşesi... Bil ki her birinin ayrı bir madeni vardır.**

**Her birinin bir ayrı mahzeni vardır ve o mahzenin anahtarı, kapalı kapıları açan Allah'ın elindedir. (5/321/ 3952-3953)**

**Bu dünya pazarında sermaye altındır; orada da aşk ve iki ıslak göz.**

**Kim eli boş pazara giderse ömrü geçer, tamamıyla ham ve eli boş olarak geri döner. (6/70/839-840)**

**Parasını almak için müşteri mi istiyorsun? Gönül, Allah'tan daha iyi müşteri nerede var?**

**Malından pis dağarcığı alır, sana kendinden ışıklanan bir gönül nuru verir. (6/73/879-880)**

**Tevbe bir kurtcağızdır, aşksa ejderhaya benzer. Tevbe halkın sıfatıdır, aşksa Hakk'ın sıfatı.**

**Aşk, kimseye ihtiyacı ve niyazı olmayan Allah'ın vasıflarındandır. O'ndan başkasına aşık olma, geçici bir hevestir.**

**Çünkü “mecazi aşk”, altınlarla bezenmiş bir güzelliiktir. Görünüşü nurdur, fakat içi dumandır.**

**Nur gitti de duman meydana çıktı mı “mecazi aşk”, derhal soğur, donar.**

**O güzellik aslına gider; beden kokmuş, rüsvay ve kötü bir halde kalır.**

**Ayın nuru da aya döndü mü duvardaki aksi gider, o duvar simsiyah kesilir.**

**O nakış, o boya gitti mi su ve toprak kalır. Ay olmayınca o duvar şeytan gibi bir hale düşer.**

**Kalp altının yüzünden altını gidince, o altın kendi madenine dönünce yüzü kararır.**

**Gözlülerse altın madenine aşık olurlar. Aşkları her gün biraz daha artar.**

**Çünkü altın madenine altınlıkta ortak yoktur. Merhaba ey şüphesiz, hilesiz altın madeni!**

**Kim kalp bir akçayı altın madenine ortak ederse asıl altın, mekansızlık âlemine gitti mi,**

**Aşık da ıstırabından ölür, maşuk da. İkisi de adeta suyu çekilmiş girdaptaki balığa döner.**

**Allah’a ait olan aşk, yücelik güneşidir. Halk da gölge gibi onun nurunun emrindedir.  
(6/80-81/970-983)**

**O göç zamanının “hadi, kalk kalk” sesi geldi mi bütün dedikodular, yok olur gider.**

**Sükut âlemi gelir, çatar. Bari sen o gelmeden sus. Vay o kişiye ki ünsiyeti yoktur!**

**Gönlünü bir iki günceğiz cilala da o aynayı kendine defter edin. (6/105/1285-1287)**

**Akıl, ümitsizlik yoluna gider mi hiç? Aşk lazım ki o tarafa koşsun!**

**Hiç bir şeye aldırmayan aşktır, akıl değil. Akıl faydala-nacağı şeyi arar.**

**Aşk; yılmaz, canını sakınmaz, utanma nedir, bilmez. Değirmen taşının altına gitmiş gibi belalara uğrar, sabreder.**

**Öyle pek yüzlüdür ki hiç arkasını dönmez. Bir fayda elde etmek ümidini öldürmüştür, içinde.**

**Neyi var, neyi yoksa ortaya koyar, oynar, yutulur, bir ücret aramaz. Allah'ın aldığı gibi yine hepsini Allah'a verir, tertemiz olur.**

**Allah, ona sebepsiz olarak bu varlığı vermiştir. O cömert er de sebepsiz olarak Allah vergisini Allah'a bağışlar.**

**Cömertlik, sebepsiz olarak vermektir. Temizlik, her şeyi Allah'a verip arınmak, her şeriatın dışındadır.**

**Çünkü şeriat, ya Allah ihsanına nail olmayı, yahut Allah kahrından kurtulmayı arar. Varlıktan arınarlarsa Allah'ın has kurbanlarıdır.**

**Onlar, ne Allah'ı sınarlar; ne de ziyana, kâra aldırış ederler. (6/157/1966-1974)**

**Aşk ıstırabına hiçbir yar, hiçbir ortak yoktur. Aşığa âlemde bir tek mahrem bile bulunmaz.**

**Aşıktan daha deli kimse yoktur. Akıl, onun sevdasına karşı kördür, sağırdır.**

**Çünkü bu, herkesin deliliğine benzemez ki. Hekimlik bilgisinde bunu iyileştirecek hükümler yoktur.**

**Bir hekim, bu çeşit deliliğe uğrarsa hekimlik kitabını kaniyla yıkar, yazılanların hepsini silerdi.**

**Bütün akılların hekimliği, aşka göre çizilmiş sûretlerden başka bir şey değildir. Bütün güzellerin yüzleri onun yüzünün perdesidir. (6/158/1979-1983)**

**Hakikatte herkese hakim olan birisidir ve o, duygularla duyulmaz ama çok yakındır, insana.**

**O, bir gizli yerde duyulur ama 'bu evin duyguları' yla duyulmaz.**

**Allah'ın anlaşılacağı, duyulacağı duygu, bu cihanın duygusu değildir, o duygu, başka bir duygudur.**

**Hayvan duygusu, o sûretleri görseydi öküzle eşek de vaktin Bayezid'i olurdu.**

**Bedeni, ruha mazhar eden; gemiyi, Nuh'a Burak yapan.**

**Dilerse ey nur arayan, gemiyi değiştirir, tufan haline getirir. (6/175-176/2195-2209)**

**Parlak ve açık doğru söz, gönle rahatlık verir. Gönül, yalan sözle yatışmaz.**

**Yalan, çerçöpe benzer, gönül de ağza. Çöp ağızda gizlenmez.**

**Ağızda çöp oldu mu dil dolanır, durur, nihayet onu ağızdan atar.**

**Hele göze bir çöp girerse göz yaşarır, kapanıp açılmaya başlar. (6/203-204/2576-2579)**

**Garez, gönül gözüne perdedir. (6/227/2871)**

**İki âlemde de. Allah'ın baktığı yer, gönüldür. Padişah, daima gönle bakar. (6/227/2882)**

**Huy peşinde yürü, iyi huyluyla düş kalk. Gül bağına bak, nasıl gülün huyunu almış.**

**Mezar toprağı bile insanla şereflenir; gönül, ona elini kor, yüzünü sürer.**

**Toprak bile temiz bir bedenle komşu olduğundan şereflenir, devlet bulursa.**

**Artık sen “önce komşu gerek, sonra ev”de. Gönlün varsa yürü, bir gönül sahibi dost ara.  
(6/238/3007-3010)**

**Aşk, büyüklere baldır, çocuklara süt. O, her gemiye yüklenen ve geminin ağırlığından fazla olduğu için batmasına sebep olan yüktür. (6/317/3998)**

**Bir can, Hakk’a ulaştı mı onun zikri, bunun zikridir; bunun zikri, onun zikri.**

**Böyle can, kendinden boşalır, sevgilinin aşkıyla dolar. Testide ne varsa dışına o sızar.**

**Gülme, vuslat safranının kokusunu verir ; ağlama, uzaklık soğanının kokusunu.**

**Halbuki bunların her birinin gönlünde yüzlerce murat var. Bu aşk ve sevgi mezhebi değildir.**

**Gündüze nasıl güneş lazımsa aşka da sevgili lazım. Güneş, o yüze nikap gibidir.**

**Nikapla sevgilinin yüzünü fark edemeyen, güneşe tapar. O’ndan el çek.**

**Aşığın günü de odur, rızkı da. Aşığın gönlü de odur, gönlünün yanıışı da.  
(6/320-321/4040-4046)**

**Gönül doğru sözden huzur ve sükûn bulur, susuzun suyla hararetini teskin etmesi gibi.  
(6/340/4276)**

**Sûreti dışarıdadır, manâsı içerde. Candan sevilen sev-gilinin hakikati, kan gibi damarların**

**içindedir. (6/350/4400)**

**Aşk, diri olan, duygusu ve aklı bulunan yüzlerce beden hırkasına değer.**

**Hele şu sonu olmayan dünya mülkünün hırkası nedir ki? Ancak beş kuruşluk eden sarhoşluğu bile bir baş ağrısıdır.**

**Dünya mülkü, bedene tapanlara helaldir. Bizse zevali olmayan ‘aşk saltanatı’ na kuluz. (6/352/4419-4421)**

**Aşk iletir, sıhhatin bile canıdır. Aşkın eziyetleri, her rahatın hasret çektiği eziyetlerdir.**

**Ey beden, artık elini candan yıka. Yıkayamıyorsan bu candan başka bir can ara. (6/366/4594-4595)**

**Aşk mekansızlık âleminde kızgınlık madenidir. Yedi cehennem, onun kıvılcımından bir dumandır. (6/367/4607)**